

XIX. De Zon

XIX. De Zon

Zachtjes koester ik het beminnelijke kind in mijzelf

Traditioneel staat de Zon voor vitaliteit, kracht, levendigheid, vreugde, groei, warmte en het streven naar licht en vrijheid. De andere kant is verblinden, verzengen of verdorren. Sta je niet juist in je eigen ik dan gaat het om egoïsme, snoeverij, zelfzucht of opgeklopte banaliteit.

De zon als centrum van ons zonnestelsel is overdag het grootste licht dat we kunnen zien. In de nacht zien we de sterren. Allemaal zonnen in het verre duistere geheel. En wij zijn als de sterren, allemaal vonkjes van licht.

De Zon is onze warmtebron en maakt het leven op aarde mogelijk.

In de astrologie hebben we in prachtige metaforen betekenis gegeven aan de invloed van de zon, de maan en de planeten op ons handelen.

Wij leven echter op aarde die ons op allerlei mogelijke manieren veruit het sterkst beïnvloed.

Wat stellen we eigenlijk voor in dit ontzaglijke grote heelal?

Zelfs de zee van wind en water, oceaan van ons gevoel, gaat ons begrip al te boven. Om over de machtige bergen en dalen van de aardkorst en de kern van vuur daaronder nog maar niet te spreken. En al dat leven. Al dat leven van planten, dieren en mensen om ons heen. Wat een groots en vol bestaan.

Hier is de zon weergegeven als dat kleine vonkje van je eigen identiteit dat je moet koesteren om zelf te stralen. Om dicht vanuit jezelf het grote geheel te ervaren. Om van daaruit de zin van het leven te vatten. Als een bloem van leven en liefde waar je op kunt teren.

Leef en speel vanuit het oerkind in jezelf en haal de zon in huis

